

یک سیستم «علمی» ی عرق ریختن

و. ای. لنین

سرمایه داری آمریکا از سرمایه داری همه‌ی کشورهای دیگر پیشرفته‌تر می‌باشد. عظیم‌ترین توسعه‌ی تکنولوژی و پیشرفت آن با بیش‌ترین شتاب، فاکت‌هایی می‌باشد که اروپای کهن را به الگوبرداری از یانکی‌ها وادار می‌سازد. ولی آن‌چه که بورژوازی اروپا در این تقلید به عاریت می‌خواهد، نه نهادهای دموکراتیک آن کشور یا آزادی سیاسی و نه حتی نظام سیاسی جمهوری خواه است، بلکه آن‌چه که بورژوازی اروپا شیفته آن است، جدیدترین روش‌های استثمار کارگران در آمریکا می‌باشد.

موضوعی که امروز به‌طور وسیع در اروپا و تا حدی هم در روسیه، مورد بحث است، «سیستم» مهندس آمریکایی، «فردریک تیلور»* می‌باشد. چندی پیش آقای «سیمونیوف» مطلبی در این مورد در سالن «انستیتو مهندسی ی راه آهن» در سن پترزبورگ ارائه داد. «تیلور» سیستم خود را تحت عنوان «علمی» تشریح کرده و کتابش در اروپا با اشتیاق ترجمه و تبلیغ می‌شود.

این «سیستم علمی» چه می‌باشد؟ هدفش این است که در یک روز کار به طول ساعات کار روزانه سابق از کارگر سه برابر بیش‌تر کار کشیده شود. این گونه که توانمندترین و ماهرترین کارگر به کار گرفته شود و با استفاده از یک ساعت مخصوص مقدار زمانی که برای هر عمل و هر حرکت صرف می‌شود - به ثانیه و صدم ثانیه - ثبت گردد. سپس با بررسی نتایج، روش‌هایی

که کمترین وقت را گرفته و بالاترین راندمان داشته، به کار بسته شود و آن گاه کار بهترین کارگر روی حلقه فیلم سینمایی فیلمبرداری گردد، و غیره. نتیجه این می شود که در همان نه یا ده ساعات کار همانند سابق، آن ها از کارگر سه برابر بیشتر کار می کنند، بیرحمانه دمار او را در می آورند و سه برابر سریع تر هر قطره از انرژی روحی و فیزیکی برده می شود را می کند و اگر کارگر در جوانی از پای در آید، اهمیتی ندارد، زیرا که در پشت در کارخانه تعداد بسیار زیادی کارگر مثل او منتظر کار می باشند!

در جامعه‌ی سرمایه داری، پیشرفت علم و تکنولوژی به معنی پیشرفت در هنر عرق ریختن می باشد.

در ذیل یک مثال از کتاب تیلور آورده می شود:

عملیات بارگیری چدن در گاری های دستی، برای حمل آن به محل بعدی جهت ادامه پروسه کار قابل ملاحظه است. نویسنده در پایین سیستم کهن را با سیستم جدید و با روش «علمی»، مقایسه می کند:

جدید	قدیمی	
۱۴۰	۵۰۰	تعداد کارگرانی که درگیر بارگیری می باشند
۵۹	۱۶	به طور متوسط هر کارگر چند تن می تواند بارگیری کند (یک تن مساوی با ۶۱ «پود» روسی می باشد)
۳/۷۵	۲/۳۰	حقوق متوسط یک کارگر (به روبل)
۶/۴	۱۴/۴	مخارجی که مالک کارخانه بابت هر تن بار متحمل می شود (به کوپک)

سرمایه دار مخارج خود را به حد نصف یا کمتر کاهش می دهد و سرمست از این موفقیت، نمی داند از «تیلورها» چگونه قدردانی کند! حقوق کارگران در ابتدا بالا می رود، ولی در کنار آن صدها کارگر اخراج می شوند. آنان که باقی می مانند، می بایست که با سرعت چهار برابر پیش تر کار کمرشکن را انجام دهند. وقتی که شیره ی این کارگران تا آخرین قطره کشیده شد، آنان را با لگد بیرون می اندازند.

این عرقی است که دقیقاً بر اساس قاعده های علمی ریخته می شود.

پراودا، شماره ۶۰، ۱۳ مارس ۱۹۱۳. امضاء: W

منبع: «و. ای. لنین»، کلیات آثار به زبان انگلیسی، جلد ۱۸، ص. ص.

۵۹۴-۵

Frederick Taylor *

مترجم: مراد شیرین

بازنویس: روبرت هاکوپیان

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۲